

Brusel 1. prosince 2017
(OR. en)

14958/17

Interinstitucionální spis:
2016/0397 (COD)

SOC 765
EMPL 583
CODEC 1926

ZPRÁVA

Odesílatel:	Výbor stálých zástupců
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	14013/17 REV 2
Č. dok. Komise:	15642/16 + ADD 1 - ADD 8 - COM(2016) 815 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (Text s významem pro EHP a Švýcarsko) – částečný obecný přístup

I. ÚVOD

Komise dne 13. prosince 2016 předložila návrh, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004. Obecným cílem návrhu je pokračovat v modernizaci pravidel EU pro koordinaci sociálního zabezpečení tím, že budou jasnější a spravedlivější a že se zlepší jejich vymahatelnost, což přispěje k usnadnění volného pohybu osob v EU.

Návrh se zejména zaměřuje na pět oblastí: i) dávky v nezaměstnanosti, ii) dávky dlouhodobé péče, iii) přístup ekonomicky neaktivních mobilních občanů k určitým sociálním dávkám, iv) rodinné dávky a v) právní předpisy použitelné pro vyslané a přidělené pracovníky a osoby pracující ve dvou nebo více členských státech.

Jako právní základ je navržen článek 48 Smlouvy o fungování Evropské unie, který vyžaduje, aby Evropský parlament a Rada jednaly řádným legislativním postupem.

Evropský parlament dosud nepřijal postoj v prvním čtení.

Evropský hospodářský a sociální výbor vydal stanovisko dne 5. července 2017.

Výbor regionů vydal stanovisko na svém zasedání konaném ve dnech 12. a 13. července 2017.

II. JEDNÁNÍ V RÁMCI PŘÍPRAVNÝCH ORGÁNŮ RADY

Během estonského předsednictví se Pracovní skupina pro sociální otázky (dále jen „pracovní skupina“) začala zabývat těmi částmi návrhu, které se týkají dávek dlouhodobé péče a rodinných dávek. V rámci devíti zasedání se uskutečnila velmi složitá technická jednání¹.

Dávky dlouhodobé péče

Komise ve svém návrhu zavedla dávky dlouhodobé péče jakožto samostatnou oblast, která byla dosud považována za součást dávek v nemoci. Cílem vytvoření této nové oblasti je zohlednit rostoucí význam a počet těchto dávek ve vnitrostátních systémech sociálního zabezpečení z důvodu stárnutí společnosti.

¹ 5. a 6. července, 6. a 7. září, 3. a 4. října, 30. října a 15. a 16. listopadu 2017

Po velmi složitých technických jednáních a intenzivní výměně názorů v rámci pracovní skupiny pozměnilo předsednictví definici dávek dlouhodobé péče uvedenou v nařízení 883/2004 (základní nařízení) s cílem zohlednit různé systémy členských států. Předsednictví rovněž navrhlo doplnit nový bod odůvodnění 24a, v němž je dále vyjasněn související pojem potřeby osobní péče v důsledku nezpůsobilosti. Tento bod odůvodnění rovněž lépe objasňuje rozdíl mezi dávkami spadajícími do oblasti působnosti nařízení a dávkami, které do ní nespádají, v souladu s judikaturou Evropského soudního dvora.

Pokud jde o koordinaci dávek dlouhodobé péče, Komise navrhla vytvoření samostatné kapitoly týkající se těchto dávek s obdobným použitím pravidel uvedených v hlavě III kapitole I základního nařízení (dávky v nemoci, mateřství a rovnocenné otcovské dávky). Přístup pracovní skupiny byl podobný, avšak namísto samostatné kapitoly věnované dávkám dlouhodobé péče začlenila tyto dávky do kapitoly 1. Pracovní skupina posoudila jednotlivá ustanovení této kapitoly a za účelem zohlednění dávek dlouhodobé péče navrhla upravit články 19, 20 a 30 základního nařízení a odpovídající článek 25 nařízení 987/2009 (prováděcí nařízení), navíc k úpravám, které v tomto ohledu navrhla Komise. S ohledem na specifickou povahu dlouhodobé péče předsednictví rovněž navrhlo rozdělit definici věcných dávek do dvou pododstavců.

Na základě informací delegací vypracovalo předsednictví pro účely nové přílohy XII seznam dávek dlouhodobé péče poskytovaných odchýlně od čl. 33a odst. 2, přičemž členské státy mohou koordinovat některé dávky dlouhodobé péče v rámci jiných kapitol hlavy III základního nařízení za předpokladu, že výsledek takové koordinace bude pro příjemce obecně přinejmenším stejně příznivý. Panovala obecná shoda, že by se na tyto případy vztahovaly také odstavce 1 a 3 článku 34 základního nařízení, v nichž jsou stanovena pravidla pro vyloučení souběhu dávek.

S cílem stanovit, který členský stát je příslušný k výplatě dávek dlouhodobé péče o děti, byl učiněn odkaz na příslušná pravidla, která již existují v rámci kapitoly upravující rodinné dávky.

Rodinné dávky

Komise navrhla, aby rodinné dávky, jež mají nahradit příjem během výchovy dítěte, byly považovány za individuální nárok, a nikoli tedy za odvozený nárok, a za fakultativní právo členského státu se sekundární příslušností, pokud jde o vyplácení těchto dávek v plné výši.

Po podrobných technických jednáních, intenzivní výměně názorů a koncipování formulace nového znění v rámci pracovní skupiny bylo upraveno znění čl. 68b odst. 1 a souvisejícího bodu odůvodnění 35a základního nařízení, co se týče pojmu dávek nahrazujících příjem.

Cílem tohoto kroku je zahrnout rovněž individuální dávky na výchovu dítěte přiznané nepracujícímu rodiči, který vychovává dítě, a nemůže proto nastoupit do zaměstnání.

S cílem vyhovět žádosti delegací, aby byla zohledněna věc Wiering C-347/12, předsednictví navrhlo použití pravidel pro výpočet vyrovnávacího doplatku pouze v případě dávek stejného druhu. S ohledem na zvláštní povahu různých rodinných dávek existujících v členských státech souhlasila pracovní skupina také s tím, že se budou rozlišovat dvě kategorie rodinných dávek.

Pracovní skupina dále vypracovala seznam rodinných dávek individuální povahy v rámci čl. 68b odst. 1 v části 1 nové přílohy XIII a seznam zemí postupujících odchylně od ustanovení o vyloučení souběhu dávek v rámci čl. 68 odst. 2 v části 2 přílohy XIII, které si přejí vyplácet dávku v plné výši.

Dne 24. listopadu 2017 přezkoumal Výbor stálých zástupců kompromisní znění vzešlé z jednání pracovní skupiny a dohodl se na jeho předložení Radě pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele (EPSCO) s cílem dosáhnout částečného obecného přístupu.

Schválené znění je uvedeno v příloze I (dávky dlouhodobé péče) a v příloze II (rodinné dávky) této zprávy.

Číslování odstavců vychází z návrhu Komise (dokument 15642/16).

Zbývající výhrady

SK si ponechalo obecnou výhradu přezkumu a výhradu jazykového přezkumu.

DK, NL, PL a UK si nadále ponechávají výhradu parlamentního přezkumu.

Komise v této fázi potvrdila svůj původní návrh a ponechala si výhradu přezkumu k veškerým jeho změnám.

III. ZÁVĚR

Rada se vyzývá, aby dosáhla částečného obecného přístupu ohledně kompromisního znění uvedeného v přílohách této zprávy na svém zasedání (EPSCO) dne 7. prosince 2017.

Ustanovení návrhu týkající se oblasti: *Dlouhodobá péče*

Nařízení (ES) č. 883/2004

24. bod odůvodnění

V souladu s judikaturou Soudního dvora by dávky dlouhodobé péče určené pojištěným osobám a jejich rodinným příslušníkům měly být v zásadě i nadále koordinovány podle pravidel platných pro dávky v nemoci. Tato pravidla by však měla zohledňovat specifickou povahu dávek dlouhodobé péče. Je rovněž nezbytné stanovit zvláštní ustanovení v případě souběhu věcných a peněžitých dávek dlouhodobé péče.

Bod odůvodnění 24a

Dávkami dlouhodobé péče se rozumí pouze ty dávky, jejichž hlavním účelem je zajištění potřeby péče v případě osob, které z důvodu nezpůsobilosti, například vzhledem ke stáří, zdravotnímu postižení nebo onemocnění, vyžadují po delší dobu značnou pomoc druhých při provádění základních činností každodenního života. Dávkami dlouhodobé péče se navíc rozumí pouze ty dávky, jež mohou být považovány za dávky sociálního zabezpečení ve smyslu tohoto nařízení. V souladu s příslušnou judikaturou Soudního dvora, k níž patří například věc C-433/13, Komise v. Slovenská republika, jsou dávkami sociálního zabezpečení ty dávky, jež jsou příjemcům poskytovány na základě právními předpisy vymezené situace, aniž by došlo k individuálnímu posouzení osobních potřeb na základě volného uvážení, přičemž dávky dlouhodobé péče by měly být vykládány rovněž v tomto smyslu. Dávky dlouhodobé péče zejména nezahrnují sociální nebo lékařskou pomoc. Dávky poskytované na základě volného uvážení po individuálním posouzení osobních potřeb žadatele nepředstavují dávky dlouhodobé péče, na které se vztahuje toto nařízení.

Článek 1

Definice

c) „pojištěnou osobou“ ve vztahu k oblastem sociálního zabezpečení, na které se vztahuje hlava III kapitoly 1 a 3, rozumí každá osoba, která splňuje podmínky nároku na dávky vyžadované právními předpisy členského státu příslušného podle hlavy II, s přihlédnutím k tomuto nařízení;

i) 1. ii) jde-li o věcné dávky na základě hlavy III kapitoly 1, každá osoba stanovená nebo uznaná za rodinného příslušníka nebo označená za člena domácnosti právními předpisy členského státu, v němž má bydliště;

va) „věcnými dávkami“ rozumí:

- i) pro účely hlavy III kapitoly 1, pokud jde o dávky v nemoci, mateřství a rovnocenné otcovské dávky, věcné dávky stanovené v právních předpisech členského státu, které jsou určeny k poskytnutí a zpřístupnění lékařské péče a produktů a služeb souvisejících s touto péčí i k přímé úhradě nebo náhradě nákladů na tuto péči, produkty a služby související s touto péčí.
- ii) pro účely hlavy III kapitoly 1, pokud jde o dávky dlouhodobé péče, věcné dávky stanovené v právních předpisech členského státu, které jsou určeny k poskytnutí a zpřístupnění dlouhodobé péče i k přímé úhradě nebo náhradě nákladů na tuto péči, jak je uvedena v definici v písmeni vb).

vb) „dávkou dlouhodobé péče“ rozumí věcná nebo peněžitá dávka určená k zajištění potřeby péče v případě osoby, která z důvodu nezpůsobilosti vyžaduje po delší dobu značnou pomoc jiné osoby nebo jiných osob při provádění základních činností každodenního života na podporu své osobní nezávislosti; to zahrnuje dávky přiznané za stejným účelem osobě poskytující takovou péči.

Článek 3

Věcná oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na veškeré právní předpisy týkající se těchto oblastí sociálního zabezpečení:
 - a) dávky v nemoci a dávky dlouhodobé péče;
 - ba) [...]

Článek 11

Obecná pravidla

2. U osob pobírajících peněžité dávky z důvodu nebo v důsledku jejich zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti se pro účely této hlavy má za to, že uvedenou činnost vykonávají. To se netýká invalidních, starobních nebo pozůstalostních důchodů, důchodů při pracovních úrazech nebo nemocech z povolání ani peněžitých dávek dlouhodobé péče poskytovaných osobě vyžadující péči.

Dávky v nemoci, dávky dlouhodobé péče, dávky v mateřství a rovnocenné otcovské dávky

Článek 19

Pobyt mimo příslušný členský stát

1. Nestanoví-li odstavec 2 jinak, pojištěná osoba a její rodinní příslušníci pobývajících v jiném členském státě než v příslušném členském státě mají nárok na věcné dávky, které se během jejich pobytu stanou nezbytnými buď ze zdravotních důvodů nebo z důvodu potřeby dlouhodobé péče, s přihlédnutím k povaze těchto dávek a k očekávané délce pobytu. Tyto dávky poskytuje instituce místa pobytu jménem příslušné instituce v souladu s právními předpisy, které uplatňuje tak, jako by dotyčné osoby byly podle uvedených právních předpisů pojištěny.

Tento článek se nevztahuje na věcné dávky, včetně dávek souvisejících s chronickými nebo již existujícími onemocněními, s narozením dítěte nebo dlouhodobou péčí, pokud účelem pobytu v jiném členském státě je obdržet tyto dávky.

2. Správní komise sestaví seznam věcných dávek, které vzhledem k tomu, že mají být poskytovány během pobytu v jiném členském státě, vyžadují z praktických důvodů předchozí dohodu mezi dotyčnou osobou a institucí poskytující dávku.

Článek 20

Vycestování za účelem obdržení věcných dávek – povolení k obdržení vhodného léčení mimo členský stát bydliště

1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, pojištěná osoba cestující do jiného členského státu s tím účelem, aby během pobytu obdržela věcné dávky uvedené v čl. 1 písm. va) bodu i) tohoto nařízení, je povinna požádat o povolení příslušnou instituci.

Článek 30

Příspěvky důchodců

1. Instituce členského státu, která je podle právních předpisů, které uplatňuje, odpovědná za provádění srážek příspěvků na dávky v nemoci, dávky dlouhodobé péče, dávky v mateřství a rovnocenné otcovské dávky, může vyžadovat a vymáhat tyto srážky vypočtené v souladu s platnými právními předpisy, jen pokud náklady na tyto dávky podle článků 23 až 26 má nést některá instituce uvedeného členského státu.
2. Pokud v případech uvedených v článku 25 je získání dávek v nemoci, dávek dlouhodobé péče, dávek v mateřství a rovnocenných otcovských dávek podmíněno placením příspěvků nebo obdobných plateb podle právních předpisů členského státu, ve kterém dotyčný důchodce bydlí, nelze tyto příspěvky vybírat z důvodu tohoto bydliště.

Článek 32

Přednost nároku na věcné dávky – zvláštní pravidlo pro nárok rodinných příslušníků na dávky v členském státě bydliště

3. Má-li rodinný příslušník odvozený nárok na dávky podle právních předpisů více než jednoho členského státu, použijí se tato pravidla přednosti:
 - a) u nároků přiznaných z různých důvodů platí toto pořadí přednosti:
 - i) nároky přiznané na základě zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti pojištěné osoby;
 - ii) nároky přiznané na základě pobírání důchodu pojištěnou osobou;
 - iii) nároky přiznané na základě bydliště pojištěné osoby;

- b) u odvozených nároků přiznaných ze stejného důvodu se pořadí přednosti stanoví odkazem na místo bydliště rodinného příslušníka jakožto podpůrné kritérium;
- c) v případech, kdy není možné stanovit pořadí přednosti na základě výše uvedených kritérií, se jako poslední kritérium použije nejdelší doba pojištění pojištěné osoby ve vnitrostátním důchodovém systému.

Článek 33a

Dávky dlouhodobé péče

1. Správní komise vypracuje podrobný seznam dávek dlouhodobé péče, jež splňují kritéria uvedená v čl. 1 písm. vb) tohoto nařízení, přičemž se upřesní, které dávky jsou věcné a které peněžité a zda je dávka poskytována osobě vyžadující péči nebo osobě takovou péči poskytující.
 2. Pokud má dávka dlouhodobé péče spadající do této kapitoly rovněž povahu dávek koordinovaných podle jiné kapitoly hlavy III, mohou členské státy postupovat odchylně a koordinovat tuto dávku v souladu s pravidly dané kapitoly, za předpokladu, že výsledek takové koordinace je pro příjemce obecně přinejmenším stejně příznivý, jako kdyby dávka byla koordinována jako dávka dlouhodobé péče podle této kapitoly, a daná dávka je uvedena v příloze XII, v níž je stanoveno, která kapitola hlavy III je použitelná.
- 2a. Článek 34 odst. 1 a 3 tohoto nařízení se vztahuje rovněž na dávky uvedené v příloze XII.

Souběh dávek dlouhodobé péče

1. Jestliže příjemce peněžitých dávek dlouhodobé péče poskytovaných podle článku 21 nebo 29 je současně a podle této kapitoly oprávněn žádat pro stejný účel o věcné dávky instituci místa bydliště nebo pobytu v jiném členském státě a instituce v prvním členském státě je podle článku 35 rovněž povinna uhradit náklady na tyto věcné dávky, použije se obecné ustanovení o vyloučení souběhu dávek stanovené v článku 10, pouze s tímto omezením: pokud dotyčná osoba požádá o věcnou dávku a pobírá ji, sníží se částka peněžitě dávky o částku věcné dávky, na niž se u instituce prvního členského státu, která má povinnost hradit náklady, uplatňuje nebo by se mohl uplatňovat nárok.
2. [...]
3. Dva nebo více členských států nebo jejich příslušné orgány se mohou dohodnout na dalších doplňkových opatřeních, která však nesmějí být pro dotčené osoby méně výhodná než zásady stanovené v odstavci 1.
- 3a. Jsou-li během stejné doby a na stejné děti poskytovány peněžitě dávky dlouhodobé péče podle právních předpisů více než jednoho členského státu, použijí se v případě souběhu dávek pravidla přednosti uvedená v čl. 68 odst. 1.

PŘÍLOHA XII (nová)

DÁVKY DLOUHODOBÉ PÉČE POSKYTOVANÉ ODCHYLNĚ OD ČL. 33a Odst. 2

(čl. 33a odst. 2)

RAKOUSKO

Peněžitá dávka dlouhodobé péče (Spolkový zákon o dávkách dlouhodobé péče, BGBl. I č. 110/1993 ve znění pozdějších předpisů) poskytovaná v důsledku pracovních úrazů nebo nemocí z povolání je koordinována podle hlavy III kapitoly 2 – Dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání.

FRANCIE

- a) Příspěvek na trvalou péči (zákon o sociálním zabezpečení, článek L.355-1) je koordinován podle hlavy III kapitoly 4 – Dávky v invaliditě, nebo podle hlavy III kapitoly 5 – Dávky ve stáří, a to v závislosti na dávce, k níž je příspěvek na péči doplňkově vyplácen.
- b) Doplňková dávka na trvalou péči (zákon o sociálním zabezpečení, článek L.434-2) je koordinována podle hlavy III kapitoly 2 – Dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání.

NĚMECKO

Dávky dlouhodobé péče poskytované v souvislosti s pracovními úrazy a nemocemi z povolání (oddíl VII německého zákona o sociálním zabezpečení, § 44) jsou koordinovány podle hlavy III kapitoly 2 – Dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání.

POLSKO

Doplňkový příspěvek na péči (zákon ze dne 17. prosince 1998 o dávkách ve stáří a v invaliditě poskytovaných z Fondu sociálního pojištění) je koordinován podle hlavy III kapitoly 4 – Dávky v invaliditě, nebo podle hlavy III kapitoly 5 – Dávky ve stáří, a to v závislosti na dávce, k níž je příspěvek na péči doplňkově vyplácen.

Hlava III kapitola 1

Dávky v nemoci, dávky dlouhodobé péče, dávky v mateřství a rovnocenné otcovské dávky

Článek 23

Systém použitelný v případě existence více systémů v členském státě bydliště nebo pobytu

Pokud právní předpisy členského státu bydliště nebo pobytu zahrnují více než jeden systém nemocenského, mateřského a otcovského pojištění nebo pojištění dlouhodobé péče pro více kategorií pojištěných osob, jsou ustanoveními použitelnými na základě článku 17, čl. 19 odst. 1, článků 20, 22, 24 a 26 základního nařízení ustanovení právních předpisů týkající se všeobecného systému pro zaměstnané osoby.

Článek 24

Bydliště v jiném členském státě než v příslušném členském státě

3. Tento článek se použije obdobně na osoby uvedené v člancích 22, 24, 25 a 26 základního nařízení.

Článek 25

Pobyt v jiném členském státě než v příslušném členském státě

A) Postup a rozsah nároku

1. Pro účely článku 19 základního nařízení předloží pojištěná osoba poskytovateli zdravotní péče nebo dlouhodobé péče v členském státě pobytu dokument vydaný její příslušnou institucí potvrzující její nárok na věcné dávky. Nemá-li pojištěná osoba takový dokument k dispozici, obrátí se instituce místa pobytu na žádost nebo v jiných nutných případech na příslušnou instituci, aby tento dokument získala.

2. *[beze změn]*
3. Věcné dávky uvedené v čl. 19 odst. 1 základního nařízení se vztahují k věcným dávkám poskytovaným v členském státě pobytu v souladu s jeho právními předpisy a nezbytným ze zdravotních důvodů nebo z důvodu potřeby dlouhodobé péče s cílem zabránit tomu, aby byla pojištěná osoba nucena vrátit se před koncem plánované doby pobytu do příslušného členského státu, aby se zde podrobila nezbytnému léčení nebo získala dávky dlouhodobé péče.

Článek 28

Peněžité dávky dlouhodobé péče v případě pobytu nebo bydliště v jiném členském státě než v příslušném členském státě

1. K uplatnění nároku na peněžité dávky dlouhodobé péče podle čl. 21 odst. 1 základního nařízení se pojištěná osoba obrátí na příslušnou instituci. Příslušná instituce o tom v případě potřeby informuje instituci místa bydliště.

Článek 31

Použití článku 34 základního nařízení

1. Příslušná instituce uvědomí dotyčnou osobu o ustanovení článku 34 základního nařízení, které se týká vyloučení souběhu dávek. Použití takových pravidel musí osobě, která nemá bydliště na území příslušného členského státu, zajistit nárok na dávky alespoň ve stejné celkové výši nebo hodnotě, na kterou by měla nárok, kdyby měla bydliště v tomto členském státě.
2. Příslušná instituce rovněž informuje instituci místa bydliště nebo pobytu o vyplácení peněžitých dávek dlouhodobé péče, pokud právní předpisy uplatňované institucí místa bydliště nebo pobytu stanoví věcné dávky dlouhodobé péče, které jsou obsaženy v seznamu uvedeném v čl. 33a odst. 1 základního nařízení.

Článek 32

Zvláštní prováděcí opatření

1. Pokud je určitá osoba nebo skupina osob na základě žádosti osvobozena od povinného nemocenského pojištění nebo pojištění dlouhodobé péče, a tyto osoby tudíž nejsou zahrnuty do systému nemocenského pojištění nebo pojištění dlouhodobé péče, na který se vztahuje základní nařízení, nevzniká instituci jiného členského státu pouze na základě tohoto osvobození povinnost nést náklady na věcné nebo peněžité dávky poskytnuté těmto osobám nebo jejich rodinnému příslušníku podle hlavy III kapitoly I základního nařízení.
4. [...]

Hlava IV kapitola 1

Úhrada nákladů na dávky podle článku 35 a článku 41 základního nařízení

Článek 87

Lékařské prohlídky a správní kontroly

4. Odstavce 2 a 3 se rovněž použijí při stanovení nebo kontrole stavu závislosti příjemce dávek dlouhodobé péče uvedených v čl. 1 písm. vb) základního nařízení nebo žadatele o tyto dávky.
6. Odchylně od zásady bezplatné vzájemné správní spolupráce podle čl. 76 odst. 2 základního nařízení hradí skutečnou částku výdajů na kontroly uvedené v odstavcích 1 až 5 dlužná instituce, která požadovala jejich provedení, instituci, která byla požádána o jejich provedení. Jestliže však instituce, která byla požádána o provedení kontroly, využije zjištěné skutečnosti rovněž pro přiznání dávek dotčené osobě podle právních předpisů, jež uplatňuje, nesmí žádat o náhradu výdajů uvedených v předchozí větě.

Ustanovení návrhu týkající se oblasti: Rodinné dávky

Nařízení (ES) č. 883/2004

Bod odůvodnění 35a (nový)

Pro účely výpočtu vyrovnávacího doplatku by toto nařízení mělo vzít v úvahu rozsudek Soudního dvora ve věci C-347/12 *Wiering* a současně poskytnout nezbytná vyjasnění a zjednodušení.

S ohledem na zvláštní povahu různých rodinných dávek existujících v členských státech je třeba rozlišovat dva druhy rodinných dávek na základě jejich hlavního účelu a cílů a na základě kritérií pro jejich přiznání.

Bod odůvodnění 35a (nový)

Peněžité rodinné dávky, jejichž hlavním účelem je náhrada části příjmu nebo celého příjmu, jenž nebyl získán, nebo náhrada příjmu, jenž daná osoba nemůže získat, z důvodu výchovy dítěte, lze odlišit od jiných rodinných dávek určených k vyrovnání rodinných výdajů. Vzhledem k tomu, že tyto dávky by mohly být považovány za individuální nároky, jež osobně přísluší rodiči na základě právních předpisů příslušného členského státu, mělo by být možné je vyhradit výlučně pro dotčeného rodiče. Takové individuální dávky by měly být uvedeny v části I přílohy XIII tohoto nařízení. Členský stát se sekundární příslušností může rozhodnout, že v případě souběhu nároků na rodinné dávky podle právních předpisů příslušného členského státu a podle právních předpisů členského státu bydliště rodinných příslušníků by se na tyto dávky neměla vztahovat pravidla přednosti. Pokud se členský stát rozhodne, že pravidla přednosti nepoužije, musí tak činit důsledně ve vztahu ke všem oprávněným osobám ve srovnatelné situaci, a musí být uveden v části II přílohy XIII.

Článek 68

Pravidla přednosti v případě souběhu

2. V případě souběhu nároků se rodinné dávky poskytují v souladu s právními předpisy, které mají v souladu s odstavcem 1 přednost. Nároky na rodinné dávky z důvodu kolidujících právních předpisů se pozastavují až do částky stanovené prvními právními předpisy pro dávky stejného druhu a v nezbytných případech se poskytuje vyrovnávací doplatek ve výši, která tuto částku přesahuje. Tento vyrovnávací doplatek však není nezbytné poskytovat na děti bydlící v jiném členském státě, pokud se nárok na dotčenou dávku zakládá výhradně na místě bydliště.
- 2a. Pro účely výpočtu vyrovnávacího doplatku k rodinným dávkám podle odstavce 2 tohoto článku se rozlišují dvě kategorie dávek stejného druhu:
 - a) peněžité rodinné dávky, jejichž hlavním účelem je náhrada částí příjmu nebo celého příjmu, jenž nebyl získán, nebo náhrada příjmu, jenž daná osoba nemůže získat, z důvodu výchovy dítěte; a
 - b) všechny ostatní rodinné dávky.

Článek 68b (nový)

Zvláštní ustanovení o peněžitých rodinných dávkách, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte

1. Rodinné dávky uvedené v odst. 2a písm. a) článku 68, které jsou uvedeny v části I přílohy XIII, se přiznávají podle právních předpisů příslušného členského státu výhradně osobě, která těmto právním předpisům podléhá. Na tyto dávky neexistuje žádný odvozený nárok. Článek 68a tohoto nařízení se na takové dávky nevztahuje a ani příslušná instituce není povinna vzít v úvahu žádost předloženou druhým rodičem, osobou za rodiče považovanou nebo institucí jednající jako opatrovník dítěte nebo dětí podle čl. 60 odst. 1 prováděcího nařízení.

2. Odchylně od čl. 68 odst. 2 může členský stát v případech souběhu nároků vycházejících z kolidujících právních předpisů přiznat příjemci rodinnou dávku uvedenou v odstavci 1 v plné výši, bez ohledu na výši částky stanovenou v prvním právním předpisu. Členské státy, které se rozhodly uplatnit takovou odchylku, jsou uvedeny v části II přílohy XIII s odkazem na konkrétní rodinnou dávku, na niž se výjimka vztahuje.

PŘÍLOHA XIII (nová)
PENĚŽITÉ RODINNÉ DÁVKY, JEJICHŽ ÚČELEM JE NÁHRADA PŘÍJMU BĚHEM
DOBY VÝCHOVY DÍTĚTE

(Článek 68b)

Část I Peněžité rodinné dávky, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte²

(Čl. 68b odst. 1)

RAKOUSKO

- a) Paušální příspěvek na péči o dítě (zákon o příspěvcích na péči o dítě, 2001/103)
- b) Příspěvek na péči o dítě jako náhrada příjmů z výdělečné činnosti (zákon o příspěvcích na péči o dítě, 2001/103)
- c) Partnerský přídavek (Partnerschaftsbonus) (zákon o příspěvcích na péči o dítě, 2001/103)

BELGIE

Nárok na rodičovskou dovolenou v rámci přerušení profesní kariéry (královský výnos ze dne 29. října 1997 o zavedení rodičovské dovolené v rámci přerušení profesní kariéry)

² Kypr, Řecko, Malta, Irsko, Nizozemsko a Spojené království uvedly, že nepovažují žádné ze svých rodinných dávek za dávky ve smyslu peněžitých rodinných dávek, jejichž účelem je náhrada příjmu během doby výchovy dítěte (*upozorňujeme, že tato poznámka pod čarou je vložena pouze pro informační účely a že nebude zahrnuta do konečného znění, jež bude zveřejněno v Úředním věstníku*).

BULHARSKO

- a) Dávka v těhotenství a porodné (zákoník sociálního pojištění, vyhlášeno ve sbírce zákonů č. 110 ze dne 17.12.1999, v platnosti od 1. ledna 2000), vyplácená od 6. měsíce věku dítěte
- b) Dávka při osvojení dítěte ve věku od 2 do 5 let věku (zákoník sociálního pojištění, vyhlášeno ve sbírce zákonů č. 110 ze dne 17.12.1999, v platnosti od 1. ledna 2000)
- c) Dávka na výchovu malého dítěte (zákoník sociálního pojištění, vyhlášeno ve sbírce zákonů č. 110 ze dne 17.12.1999, v platnosti od 1. ledna 2000)

ČESKÁ REPUBLIKA

Rodičovský příspěvek (zákon o státní sociální podpoře č. 117/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů)

DÁNSKO

- a) Náhrada mzdy (zákon o režimu pro soukromý sektor určeném k vyrovnání podmínek v mateřství) vyplácená od 15. týdne po narození dítěte
- b) Peněžité mateřské a otcovské dávky (zákon v konsolidovaném znění o nároku na dovolenou a dávky při narození dítěte) vyplácené od 15. týdne po narození dítěte

ESTONSKO

Rodičovská dávka (zákon o rodinných dávkách ze dne 15. června 2016)

FINSKO

Rodičovský příspěvek (zákon o nemocenském pojištění, 1224/2004)

FRANCIE

- a) Doplnující dávka s možností volného výběru činnosti (děti narozené/osvojené přede dnem 1. ledna 2015) (článek 60-II zákona o financování sociálního zabezpečení z roku 2004)

- b) Společná dávka na východu dítěte (PreParE) (děti narozené dne 1. ledna 2015 nebo po tomto datu) (článek 8-I-7° – zákon č. 2014-873 ze dne 4. srpna 2014 k zajištění skutečné rovnosti žen a mužů)

NĚMECKO

Rodičovský příspěvek (zákon o rodičovském příspěvku a rodičovské dovolené)

MAĎARSKO

Příspěvky na péči o dítě (zákon LXXXIII z roku 1997 o službách v rámci systému povinného zdravotního pojištění)

ITÁLIE

Příspěvek po dobu rodičovské dovolené (legislativní nařízení ze dne 26. března 2001, č. 151)

LOTYŠSKO

Rodičovská dávka (zákon o pojištění pro případ mateřství a nemoci ze dne 6. listopadu 1995)

LITVA

Dávka na péči o dítě (zákon Litevské republiky ze dne 21. prosince 2000 č. IX-110 o sociálním pojištění pro případ nemoci a mateřství), ve znění pozdějších předpisů)

LUCEMBURSKO

Náhradní příjem při rodičovské dovolené (zákon ze dne 3. listopadu 2016 o reformě rodičovské dovolené)

POLSKO

- a) Doplnková dávka k rodinným přídavkům na péči o dítě vyplácená po dobu rodičovské dovolené (zákon ze dne 28. listopadu 2003 o rodinných dávkách)
- b) Rodičovská dávka (zákon ze dne 28. listopadu 2003 o rodinných dávkách)

PORTUGALSKO

- a) Rodičovský příspěvek (legislativní nařízení č. 89/2009 ze dne 9. dubna 2009 a č. 91/2009 ze dne 9. dubna 2009) vyplácený od 7. týdne po narození dítěte
- b) Rozšířený rodičovský příspěvek (legislativní nařízení č. 89/2009 ze dne 9. dubna 2009 a č. 91/2009 ze dne 9. dubna 2009)
- c) Příspěvek při osvojení dítěte (legislativní nařízení č. 89/2009 ze dne 9. dubna 2009 a č. 91/2009 ze dne 9. dubna 2009)

RUMUNSKO

Měsíční příspěvek na výchovu dítěte (mimořádné nařízení vlády č. 111 ze dne 8. prosince 2010 o rodičovské dovolené a měsíčním příspěvku na výchovu dítěte, ve znění pozdějších změn a doplnění)

SLOVENSKO

Rodičovský příspěvek (zákon o rodičovském příspěvku č. 571/2009, ve znění pozdějších předpisů)

SLOVINSKO

- a) Rodičovská kompenzační dávka (zákon o ochraně rodičů a rodinných dávkách, Úřední věstník č. 26/14 a 15/90, ZSDP-1)
- b) Rodičovský příspěvek (zákon o ochraně rodičů a rodinných dávkách, Úřední věstník č. 26/14 a 15/90, ZSDP-1)

ŠVÉDSKO

Rodičovská dávka (zákon o sociálním pojištění)

Část II Členské státy, které přiznávají rodinné dávky uvedené v článku 68b v plném rozsahu

(Čl. 68b odst. 2)

ESTONSKO

FINSKO

LITVA

LUCEMBURSKO

ŠVÉDSKO
